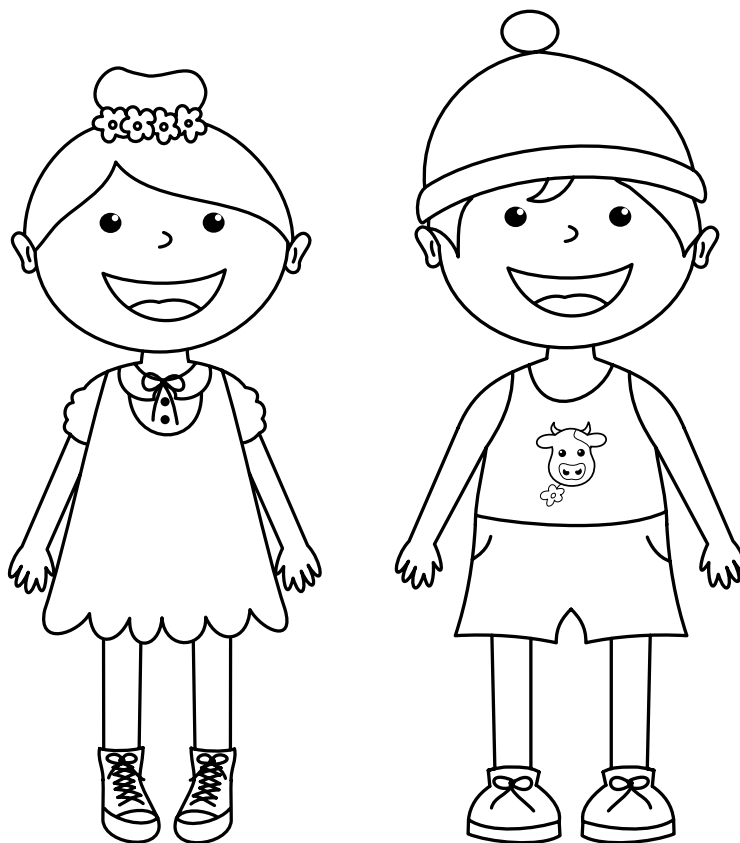

UCZEŃ PRZERÓŚŁ MISTRZA

metoda projektu w edukacji wczesnoszkolnej

MODA

scenariusz dla klasy I
szkoły podstawowej

czas realizacji: 18 godzin (około 2 tygodni)

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

UZASADNIENIE REALIZACJI PROJEKTU

Ubieranie się to czynność codzienna. Wybór ubrań dzisiaj jest dyktowany przez rzesze kreatorów i projektantów mody. Każdy chce być modny, boimy się „odstawiania” w sferze stroju od ogólnie przyjętego, zaakceptowanego wzorca. Boimy się być odrzucone przez innych z powodu naszego wyglądu.

Jednocześnie mało uwagi poświęcamy temu, z jakich materiałów i tworzyw produkowane są „modne” ubiory. Zauważa się też coraz mniejsze zainteresowanie informacjami umieszczanymi na metkach przy ubiorach. Nie wiemy zatem z jakiej tkaniny, czy tworzywa zostało wykonane ubranie, a co najważniejsze nie zwracamy uwagi na sposób konserwacji (prania) ubrania. Najczęściej zwracamy uwagę na rozmiar i cenę kupowanego ubioru.

Moda dotyczy każdego człowieka, czy tego chce, czy nie. Trudność polega na tym, by podążając za modą wciąż zachować swój indywidualny charakter.

CELE PROJEKTU:

- Poznamy świat mody i funkcje odzieży.
- Wiemy czym jest moda i do czego służy.
- Potrafimy wskazać stroje dawne i współczesne
- Wymieniamy rodzaje tkanin używanych do produkcji ubrań.
- Rozumiemy informacje zamieszczone na metkach ubrań.
- Przygotowujemy się do wystąpień publicznych.
- Uczymy się korzystać z różnych źródeł informacji.
- Uczymy się planowania pracy.
- Rozwijamy umiejętność pracy w zespole.
- Uczymy się samooceny.
- Projektujemy ubrania.
- Organizujemy pokaz mody i prezentujemy stroje.

GŁÓWNE KOMPETENCJE KLUCZOWE ZGODNE Z ZALECENIAMI UNII EUROPEJSKIEJ ROZWIJANE PODCZAS REALIZACJI PROJEKTU

- umiejętność zdobywania informacji;
- umiejętność ściągania miary krawieckiej i kompletowania stroju;
- umiejętność uczenia się: współpraca w grupie, umiejętność planowania; umiejętność dokonywania adekwatnej samooceny;
- umiejętność zachowania własnej indywidualności, w świecie zdominowanym przez modę.

REALIZOWANE TREŚCI KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO PODSTAWY PROGRAMOWEJ DLA I ETAPU EDUKACYJNEGO

Edukacja polonistyczna. Uczeń:

- korzysta z informacji: uważnie słucha wypowiedzi i korzysta z przekazywanych informacji;
- wyszukuje w tekście potrzebne informacje i w miarę możliwości korzysta ze słowników i encyklopedii przeznaczonych dla dzieci;
- uczestniczy w rozmowach: zadaje pytania, udziela odpowiedzi, prezentuje własne zdanie i formułuje wnioski; poszerza zakres słownictwa i struktur składniowych;
- rozumie umowne znaczenie rekwizytu i umie posłużyć się nim w odgrywanej scenie.

Edukacja muzyczna. Uczeń:

- świadomie i aktywnie słucha muzyki (wyraża swe doznania werbalnie i niewerbalnie) oraz określa jej cechy: rozróżnia i wyraża środkami pozamuzycznymi charakter emocjonalny muzyki.

Edukacja plastyczna. Uczeń:

- podejmuje działalność twórczą, posługując się takimi środkami wyrazu plastycznego jak: kształt, barwa, faktura w kompozycji na płaszczyźnie i w przestrzeni (stosując określone materiały, narzędzia i techniki plastyczne);
- realizuje proste projekty w zakresie form użytkowych, w tym służące kształtowaniu własnego wizerunku i otoczenia oraz upowszechnianiu kultury w środowisku szkolnym.

Edukacja społeczna. Uczeń:

- jest tolerancyjny wobec osób innej narodowości, tradycji kulturowej itp.; wie, że wszyscy ludzie mają równe prawa.

Edukacja matematyczna. Uczeń:

- mierzy i zapisuje wynik pomiaru długości, szerokości; posługuje się jednostkami: centymetr, metr; wykonuje łatwe obliczenia dotyczące tych miar (bez wyrażen dwumianowanych i zamiany jednostek w obliczeniach formalnych).

Zajęcia komputerowe. Uczeń:

- wyszukuje informacje i korzysta z nich: dostrzega elementy aktywne na stronie internetowej, nawiguje po stronach w określonym zakresie;
- posługuje się wybranymi programami i grami edukacyjnymi, rozwijając swoje zainteresowania; korzysta z opcji w programach.

Zajęcia techniczne. Uczeń:

- realizuje „drogę” powstawania przedmiotów od pomysłu do wytworu: przedstawia pomysły rozwiązań technicznych: planuje kolejne czynności, dobiera odpowiednie

materiały (papier, drewno, metal, tworzywo sztuczne, materiały włókiennicze) oraz narzędzia.

- rozumie potrzebę organizowania działania technicznego: pracy indywidualnej i zespołowej.

PRODUKTY KOŃCOWE PROJEKTU

- Pokaz mody.
- „Próbnik” materiałów i tkanin.
- Teczki z projektami strojów

MATERIAŁY WSPOMAGAJĄCE

- Zestaw zasobów nr 4 (Moda) na tablicę interaktywną, do wykorzystania w czasie wybranym przez nauczyciela.
- Karty pracy nr 1 - 8.

TABLICA MULTIMEDIALNA

FILM 1: Bardzo krótka historia mody.

FILM 2: Materiały sztuczne i naturalne.

KRZYŻÓWKA: Nazywamy odzież.

QUIZ: Wskazujemy odpowiednie części odzieży.

GRA: Odczytujemy oznaczenia na metkach odzieżowych.

ANGIELSKI: Poznajemy nowe słowa.

PAMIĘĆ: Rozróżniamy funkcje odzieży.

POLICZ: Wykonujemy obliczenia pieniężne.

PROPONOWANY PRZEBIEG DZIAŁAŃ

ETAP PROJEKTU	SUGEROWANE DZIAŁANIA	CZAS
I Wybór zagadnienia i określenie celów projektu	wprowadzenie tematu	1 godz.
	mapa skojarzeń i harmonogram.	1 godz.
II Realizacja projektu	prezentacja strojów	1 godz.
	z wizytą u eksperta	2 godz.
	zdejmowanie miary krawieckiej	1 godz.
	wykonanie teczek na projekty	2 godz.
	projektowanie kolekcji	3 godz.
	poznawanie rodzajów tkanin i wykonanie próbniaka	2 godz.
	próby przed pokazem mody	2 godz.
III Prezentacja projektu	pokaz mody	2 godz.
IV Ocena projektu i ewaluacja	podsumowanie prac i ocena działań	1 godz.
RAZEM		18 godzin
UWAGI	<p style="text-align: center;">***</p> <p style="text-align: center;">gwiazdki sugerują podział na dni</p>	

SCENARIUSZ 1.

WYBÓR ZAGADNIENIA I OKREŚLENIE CELÓW PROJEKTU

- Zainteresowanie dzieci tematem, rozbudzenie ich ciekawości.
- Ustalenie warunków pracy metodą projektu.

PRZEBIEG DZIAŁAŃ:

- 1. Nauczyciel umieszcza (chowa) w klasie przedmioty związane z modą:** apaszka, okulary słoneczne, kapelusz, katalog ubrań itd. Informuje dzieci, że w klasie znajduje się kilka przedmiotów, których nie było w sali jeszcze wczoraj. Prosi dzieci, by je odnalazły i umieściły we wskazanym miejscu.
 - Po zgromadzeniu wszystkiego, omawiamy każdy przedmiot. Nauczyciel pyta dzieci do czego je używamy. Ustala podstawowe funkcje odzieży (ochronna i estetyczna).
- 2. Mapa skojarzeń.** Wykonanie mapy skojarzeń. Nauczyciel umieszcza na tablicy arkusz papieru. Na środku zapisujemy temat projektu (wybrany przez dzieci, np.: ubranie, strój). Nauczyciel prosi dzieci o podawanie skojarzeń dotyczących tematu. Dzieci rysują lub zapisują je na arkuszu. Mapę należy zachować, wrócimy do niej w końcowym etapie projektu.
- 3. Ustalenie tytułu i celów projektu.** Nauczyciel zadaje dzieciom pytania w celu określenia poziomu wiedzy na temat mody:
 - *Co to jest moda?*
 - *Dlaczego chcemy być modni?*
 - *Dlaczego chcemy się podobać innym?*

Wskazówka: moda – w potocznym rozumieniu oznacza potrzebę naśladowania innych, aby się identyfikować z nimi, ta psychiczna potrzeba najdobitniej jest widoczna w ubiorze.

 - Nauczyciel razem z dziećmi podejmuje decyzję o realizacji projektu i nadaje mu tytuł w drodze głosowania.
- 4. Dzieci wraz z nauczycielem ustalają harmonogram prac na najbliższe tygodnie:**
 - *Wcielimy się w projektantów mody.*
 - *Wyberzemy się z wizytą do sklepu z modną odzieżą.*
 - *Zorganizujemy pokaz mody.*
 - *Założymy teczkę, w której będziemy gromadzić swoje projekty.*
 - *Wykonamy próbnik z materiałami tak, by każdy poznał i zapamiętał ich nazwy.*

- 5. Prezentacja i omówienie filmu „Bardzo krótka historia mody”.**

- 6. Ustalenie zadania domowego.** Każdy uczeń szuka sposobu ubierania się, stylu który najbardziej mu się podoba, a który już przeminął. Wybiera najlepszą swoim zdaniem kreację – przynosi w postaci wydruku komputerowego, wycinka z gazety lub rysunku.

REFLEKSJA NAUCZYCIELA:

- Który styl z prezentowanych na filmie najbardziej wam się podobał?
- Jakie macie pomysły na projekty do własnej kolekcji?

SCENARIUSZ 2

REALIZACJA PROJEKTU

- Przeprowadzenie działań zgodnie ze wspólnymi ustaleniami dzieci i nauczyciela.

PRZEBIEG DZIAŁAŃ:

1. **Dzieci prezentują wybrane przez siebie stroje** – podają powód, dla którego zdecydowały się właśnie na tę kreację.
 - Po zaprezentowaniu ubiorów zaprojektowanych przez innych pora na wykonanie własnego projektu – KARTA PRACY NR 1

2. **Z wizytą u eksperta.** Organizujemy wyjście do sklepu odzieżowego. Ustalamy z ekspedientką, jakie tematy warto omówić w czasie wizyty dzieci. Należy zwrócić uwagę na to, że są rzeczy, które zmieniają się z modą i są takie, które są modne zawsze. Ekspedientka wspomina o tym, że ubrania mają metki, na których znajdują się ważne informacje (rozmiar, skład, sposoby konserwacji).
 - KARTA PRACY NR 2 - rysunek wybranego stroju z oglądanej w sklepie kolekcji.

3. **Zadanie domowe.** Dowiedz się jakich sfer naszego życia dotyczy moda – poza ubiorem? Nauczyciel wraz dziećmi ustala, gdzie można szukać odpowiedzi na to pytanie.

4. **Dzieci opowiadają jakie sfery życia podporządkowane są modzie?**

Nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat funkcji ubioru – tak zadaje pytania, aby wymienione zostały podstawowe funkcje stroju (funkcja ochronna, zdobnicza, użytkowa, odzież robocza).

- KARTA PRACY NR 3 - funkcje odzieży.

5. **Teczki.** Dzieci ozdabiają teczki na swoje projekty (należy zakupić, czyste, białe teczki formatu A4). Dzieci kolorują napis według własnego pomysłu i nakleja go na pierwszą stronę teczki, umieszczając w niej swoje projekty.
 - KARTA PRACY NR 4 - litery.

6. **Dzielimy dzieci na grupy** (w każdej grupie powinno być 6-7 osób). W tych grupach będą projektowały swoje kolekcje i ustalą zakres obowiązków.

7. **Zadanie domowe.** Dowiedz się jakie są rodzaje tkanin używanych do produkcji ubrań – jeśli możesz przynieś próbki tych tkanin.

8. *Dzieci prezentują rodzaje tkanin* (nazywają je, mówią co z nich zrobić itd.). Jeśli przynieśli jakieś próbki

należy je zebrać.

9. Prezentacja i omówienie filmu „Materiały naturalne i sztuczne”.

Rozmawiamy na temat filmu. Wyjaśniamy, że każdy materiał jest inny i należy prawidłowo o niego dbać. Informacje jak to robić znajdują się na metce ubraniowej. Dzieci szukają metek na swoich ubraniach i próbują odczytać co znaczą poszczególne symbole.

- Ciekawostka dla dzieci: *czy wiesz, że nieprzestrzeganie odpowiedniej temperatury prania może spowodować kurczenie materiału i jego uszkodzenie?*

10. Projektowanie kolekcji. Dzieci siadają przy stolikach w utworzonych wcześniej grupach. Ustalają jaki temat będzie miała ich kolekcja (np.: kolekcja przyszłości, kolekcja w paski, kolekcja jaskiniowców, kolekcja królewska, kolekcja zielona). Należy pamiętać, że stroje będą wykonywane na bazie ubrań, które dzieci mają w domu - trzeba to przypominać dzieciom w czasie projektowania, tak by wykonanie stroju według projektu było możliwe. Projekty wykonują w KARTACH PRACY NR 5

- Dzieci w swoich grupach wybierają osobę prowadzącą pokaz, która będzie omawiać stroje. Osoby te nie prezentują swojego stroju – ich rolą jest opowiadanie o kolekcji. Powinny operować nazwami części garderoby i dodatków.

11. Zadanie domowe. Zabierzcie swoje projekty do domu. Przygotujecie i przynieście do szkoły zaprojektowany dla siebie strój.

12. Prezentacja i omówienie filmu „Materiały naturalne i sztuczne”.

13. Wykonanie próbnika tkanin. Dzieci z pomocą nauczyciela ustalają, które z przyniesionych próbek materiału są naturalne, a które syntetyczne. Dzielimy dzieci na dwie grupy. Na przygotowanych wcześniej brystolach (z napisem PRÓBNIK TKANIN NATURALNYCH i PRÓBNIK TKANIN SZTUCZNYCH) dzieci nakleją kawałki tkanin – nauczyciel pomaga je podpisać. W ten sposób otrzymujemy dwie prace.

14. Próba 1. Każde dziecko mówi, z jakich części garderoby składa się jego strój, który założy na pokaz. Rozpoczynamy próbę. W czasie próby należy zwrócić uwagę na sposób chodzenia i prezentowania stroju. Osoba opowiadająca o kolekcji nazywa wszystkie części garderoby, opisując ich kolory i fakturę. Może opowiedzieć o ogólnym wrażeniu jakie sprawia strój (sportowy, elegancki, przewiewny, wizytowy, wygodny).

- KARTA PRACY NR 6 - Które części odzieży nie pasują do reszty?

15. Próba 2. Dzieci przebierają się w stroje. Robimy próbę generalną z muzyką. Każda grupa występuje dwa razy, a pozostałe dzieci uczestniczą jako widzowie, wchodząc w rolę recenzentów. Po zaprezentowaniu wszystkich strojów dzieci wymieniają się wrażeniami i uwagami na temat obejrzanych kolekcji. KARTA PRACY NR 7 - zaprojektuj fryzurę i makijaż.

REFLEKSJA NAUCZYCIELA:

- Który styl z prezentowanych na filmie najbardziej wam się podobał?
- Jakie macie pomysły na projekty do własnej kolekcji?

SCENARIUSZ 3

PREZENTACJA PROJEKTU I OCENA DZIAŁAŃ

- Posumowanie działań projektowych.
- Ocena działań.

PRZEBIEG DZIAŁAŃ:

1. Pokaz mody.

Pokaz mody nie jest jedynym „wytworem” pracy nad projektem, ale niewątpliwie jest najlepszą okazją do zaprezentowania efektów pracy szerszemu gronu osób.

W wyznaczonym czasie odbywa się pokaz mody. Należy zorganizować odpowiednie do tego miejsce. Wyznaczyć, wybieg dla modelek i miejsce dla publiczności. Potrzebne jest też miejsce „za kulisami”, gdzie dzieci będą się mogły przebrać przed występem. Dobrze, by pokaz strojów ilustrowany był odpowiednią muzyką. Dzieci grupami prezentują swoje kolekcje. Wyznaczona osoba z grupy opowiada o prezentowanej kolekcji.

- Sugestia: widownię pokazu mogą być uczniowie klas równoległych lub starszych – należy ich odpowiednio wcześniej zawiadomić, na której lekcji odbędzie się pokaz. Można też zorganizować pokaz dla rodziców.

2. Mapa skojarzeń. Nauczyciel umieszcza na tablicy mapę skojarzeń wykonaną na początku pracy z projektem. Odczytuje umieszczone na niej hasła, omawia rysunki. Pyta dzieci, czy praca z projektem przyniosła jakieś nowe skojarzenia. Jeśli tak- dopisujemy je do mapy.

3. Podsumowanie i samoocena aktywności podejmowanych w projekcie. Krótko przypominamy dzieciom , jakie działania wykonywały w czasie pracy.

Pytamy: *Jaki jest efekt działań? Co było dla nas ważne, gdy poświęcaliśmy czas na realizację projektu? Co nam to dało? Jak przebiegała praca w grupie?*

Należy podkreślić jak ważna jest współpraca między dziećmi, atmosfera w grupie, wzajemna pomoc i zrozumienie. Zawracamy też uwagę na konieczność planowania działań i poszukiwanie nowych informacji dla zdobywania umiejętności. Przy samoocenie prosimy dzieci o uzasadnienie wypowiedzi.

Oceny swoich działań dzieci dokonują przy pomocy tabeli. Punkty zapisują cyfrą lub stawiają liczbę kropek. KARTA PRACY NR 8

DZIAŁANIA	PUNKTY OD 1 DO 3
Samodzielne zdobywanie informacji.	
Organizacja pracy w grupie.	
Wykonywanie projektów.	
Przygotowanie pokazu.	
Wykonanie próbnika tkanin.	
Wykonanie teczek na projekty.	
Mój udział w pokazie mody.	
Współpraca w zespole.	

REFLEKSJA NAUCZYCIELA:

- Jak podobał się wam pokaz mody?
- Co najbardziej wam się udało? Co można było zrobić inaczej?
- Jakie umiejętności zdobyliście pracując nad tym projektem?
- Które wiadomości są dla was najbardziej przydatne?